

Nr 228.

Av herr **Westman m. fl.**, om minskat anslag till underhåll och förökande av de under vitterhetsakademiens inseende ställda samlingar.

Att under nuvarande statsfinansiella svårigheter samtliga statsinstitutioner måste söka genomföra dem åliggande uppgifter med delvis minskade anslag, torde stå klart för alla ansvarskännande medborgare, och man kan därvid säkerligen räkna på de lojalaste ansträngningar att anpassa sig efter den nuvarande situationen från deras sida, som närmast bära ansvaret för de olika institutionernas skötsel. Detta har ju också framgått av flertalet institutioners avfattning av sina egna anslagsäskanden för nästkommande budgetår. Vid de nödvändiga nedskärningar av redan förut befintliga anslag för ordinarie utgifter, vilka därutöver av regeringen måst göras, torde det emellertid vara nödvändigt tillse, att dessa icke drabba vitala punkter av institutionernas verksamhet så hårt, att de förorsaka förlamning på dessa punkter och därigenom även för framtiden verka försvårande för vederbörande institutions verksamhet.

Ur denna sistnämnda synpunkt anse undertecknade sig böra påkalla en viss modifikation i de anslagsbeskrifningar, som i årets statsverksproposition, åttonde huvudtiteln, vidtagits med avseende på vitterhets-, historie- och antikvitetssakademien och de under dess inseende ställda institutionerna, statens historiska museum m. fl. Att den för dessa institutioner så utomordentligt viktiga frågan om fullföljande av det av föregående års riksdag antagna förslaget till beredande av nya lokaler för desamma icke ansetts kunna upptagas vid denna riksdag är naturligtvis i och för sig ett mycket hårt slag för dem, i synnerhet då man betänker de stora svårigheter i lokalhänseende, med vilka dessa institutioner haft att kämpa i flera decennier. Detta tillfälliga uppskov synes ju dock ofrånkomligt, emedan byggnadsförslaget kräver relativt stora anslag för sitt genomförande. Dessutom ha emellertid på dessa institutioners förutvarande anslag gjorts ganska betydande nedskärningar, vilka, procentuellt sett, äro väsentligt större än de nedskärningar, som vidtagits å flertalet andra likartade institutioners anslag. Sammanlagt hava å akademiens mera stadigvarande anslagsposter reduktioner på 41 500 kronor blivit gjorda. Därvid hava i några fall reduktionerna träffat vitala punkter särdeles hårt.

Anslaget till underhåll och förökande av under akademiens inseende ställda samlingar (punkt 59) föreslås minskat med 6 000 kronor från 18 000

kronor till 12 000 kronor. I realiteten betyder detta, att anslaget till museisamlingarnas underhåll och förökande nedsatts till hälften. Såsom framgår av punkt 62 av 1929 års åttonde huvudtitel, sid. 155, förhåller det sig nämligen så, att av nämnda anslag skall utgå halva lönen till museets konservator och hela lönen till ett konservatorsbiträde. Dessa lönebelopp utgöra sammanlagt 6 084 kronor, varför sålunda tidigare till samlingarnas ökning och vård funnits ett belopp av cirka 12 000 kronor. Denna summa har under de senaste åren ständigt visat sig vara för liten, särskilt med hänsyn till museets skyldighet att betala lagstadgad inlösen av forntida guld- och silverfynd, varför akademien varje år nödgats hos Kungl. Maj:t anhålla om tillskott för dessa ändamål. Denna summa, 12 000 kronor, skulle nu reduceras till hälften, om anslaget nedskäres med föreslagna 6 000 kronor, ty konservatorn med biträde kan icke avskedas. Statens historiska museum träffas härvid just på en verkligt vital punkt, ty om museet icke blir i stånd att tillvarataga de fornyfynd o. dyl., som erbjudas detsamma till inlösen, sättes detsamma ur stånd att fylla en av sina viktigaste funktioner: att åt eftervärlden rädda viktigt material rörande fäderneslandets utvecklingshistoria.

Att en reduktion tillfälligt vidtages även å detta anslag, är måhända nödvändigt, men vi hemställa, att den icke göres så stor, att den verkar förlamande. Vi tillåta oss hemställa, att ifrågavarande anslagspost minskas med 2 000 kronor, så att anslaget må komma att utgå med 16 000 kronor.

Under hänvisning till vad vi här anfört, få vi sålunda föreslå riksdagen

att minska det ordinarie reservationsanslaget till underhåll och förökande av de under akademiens inseeende ställda samlingar

nu	kr. 18 000:—
med allenast	» 2 000:—
till	» 16 000:—

Stockholm den 22 januari 1932.

K. G. Westman.

J. Bergman.

Fredrik Ström.